

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5913/2022
16.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Градске општине Звездара, коју заступа Јавно правобранилаштво Градске општине Звездара и умешача на страни тужиоца - Град Београд, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Срећко Јовичић, адвокат из ..., ради поништаја тестаментa, одлучујући о ревизији умешача на страни тужиоца - Града Београда изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6512/20 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној 16.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија Града Београда – умешача на страни тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6512/20 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 201/15 од 19.06.2020. године, исправљена решењем истог суда П 201/15 од 10.11.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је ништаво – да није пуноважно и да не производи правно дејство завештање сачињено дана 29.12.1977. године у Београду у форми писменог тестаментa пред сведоцима, проглашено дана 19.03.2008. године на записнику пред Трећим општинским судом у Београду у предмету 3 О бр. 119/08, у оставинском поступку иза покојног ББ из ... број ..., којим оставилац завештава своју имовину туженој АА из ... број ..., јер није сачињен у законом предвиђеном облику, те да ће се заоставштина покојног ББ, бившег из ..., улица ... број ..., преминулог дана ...1980. године распарити по закону; ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 520.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6512/20 од 16.09.2021. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и умешача на страни тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 201/15 од 19.06.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П 201/15 од 10.11.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је изјавио умешач на страни тужиоца - Град Београд благовремено, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14... 18/20) Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 369. став 2. Закона о парничном поступку на коју се указује ревизијом, није ревизијски разлог прописан чланом 398. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, сада покојни ББ је дана 04.01.1976. године закључио брак са туженом АА и са истом започео да живи у кући у Београду, ул. ... бр. ... . Тај брак је поништен пресудом Окружног суда у Београду П 2236/77 од 14.07.1977. године, која је постала правноснажна 25.01.1979. године, на основу члана 32. тада важећег Закона о браку из разлога, што исти није закључен у циљу заједничког живота брачних другова. ББ је дана 29.12.1977. године сачинио писмени тестамент пред сведоцима у коме је наведено: „Моја трећа жена АА која је са мном у браку и са којом немам порода, али желим да је прогласим и учиним распоред своје имовине и да је наградим својом имовином ... целокупну непокретност која се на дан моје смрти буде затекла у мојој својини, укључујући све покретне ствари, као и готов новац остављам својој венчаној жени АА, рођена ..., АА. Овим желим да је наградим као добру домаћицу која се једино брине о мени и као мом једином добротвору. Ова моја последња воља и мој завет којим искључујем све моје сроднике који би евентуално по законском реду о наслеђивању могли да ме наследе, као и све сроднике моје жене АА који би могли да је наследе, изузев њеног малодобног сина ВВ. Ово је моја последња жеља и изјава коју дајем без ичије приволе, коју сам дао пред два пунолетна сведока који су несродни са мном, те тестамент искључиво признајем за свој. Изјављујем пред два пунолетна сведока: ГГ из ..., улица ... број .. и ДД из ..., улица ... број .. и својеручно га потписујем уз њихово присуство у Београду 29.12.1977. године.“ Тестатор није лично саставио тестамент већ је по његовом казивању то учинио ДД, па је текст тестаamenta прочитан пред покојним ББ и сведоцима ГГ и ДД након чега се потписао тестамент ББ и тестаментални сведоци. Завешталац је преминуо ...1980. године а тестамент је проглашен на записнику дана 19.03.2008. године пред Трећим општинским судом у Београду у оставинском поступку О бр. 119/08, када је тужена дала наследничку изјаву којом је признала правну важност проглашеног завештања и прихватила се наследства које јој је истим остављено. Налазом и мишљењем судских вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића и вештака из области графоскопије Љубана Лончаревића утврђено је да спорно завештање садржи карактеристике вишедеценијски старог документа, али да не постоји егзактан начин на који би било могуће утврдити тачно време када је сачињен. Такође потпис тестатора на завештању представља својеручни потпис сада пок. ББ.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за утврђење ништавости тестаamenta.

Одредбом члана 59. Закона о наслеђивању („Службени гласник СРС“, бр. 52/74, 1/80) који је био на снази у време сачињавања предметног тестамент, прописано је да тестамент може направити свако лице способно за расуђивање које је навршило 16 година живота (став 1); тестамент је ништав ако у време његовог прављења завешталац није имао 16 година живота и није био способан за расуђивање (став 2); губитак способности за расуђивање који би наступио пошто је тестамент направљен не утиче на његову пуноважност (став 3).

Одредбом члана 60. Закона прописано је да је ништав тестамент ако је завешталац био натеран претњом или принудом да га направи или се одлучио да га направи услед тога што је био преварен или што се налазио у заблуди (став 1.); претња принуда или превара повлачи ништавост тестамент и кад потиче од трећег лица (став 2.); располагања тестаментом су ништава и кад постоји заблуда о чињеницама које су побудиле завештаоца да учини та располагања (став 3.); ако су само неке одредбе тестамент направљене под претњом или принудом, услед преваре или у заблуди онда су само оне ништаве (став 4.).

Одредбом члана 61. истог закона прописано је да поништење тестамент због завештаоцеве неспособности за расуђивање или због тога што завешталац није имао 16 година, као и поништење тестамент или појединих његових одредби због претње или принуде, преваре или заблуде, може тражити само лице који има правни интерес, и то у року од годину дана од дана када је дознало за постојање узрока ништавости, а најдаље за 10 година од проглашења тестамент (став 1); рок од године дана не може почети да тече пре проглашења тестамент (став 2.).

Одредбом члана 62. истог закона прописано је да је пуноважан онај тестамент који је направљен у облику утврђеном у закону и под условима предвиђеним законом.

Одредбом члана 64. Закона о наслеђивању прописано је да завешталац који зна да чита и пише може направити тестамент на тај начин што ће исправу коју му је неко други саставио својеручно потписати у присуству два сведока, изјављујући пред њима да је то његов тестамент (став 1.); сведоци ће се потписати на самом тестаменту, а корисно је да се назначи њихово својство сведока (став 2.).

Процедура саставља писменог тестамент пред сведоцима регулисана је Законом о наслеђивању који захтева строгу формалност при сачињавању овог правног акта. За пуноважност овако сачињеног тестамент потребно је да је већ састављен текст односно исправу тестатор својеручно потписао у присуству два сведока изјављујући пред њима да је то његов тестамент, након чега се на самом тестаменту потписују и тестаментални сведоци, потврђујући на тај начин аутентичност потписа тестатора и изјаву да признаје тај тестамент за своју последњу вољу. Завешталац на тај начин признаје тестамент као избор своје воље, а улога сведока је у потврђивању управо тог признања и потврђивању њиховог својства сведока који су присуствовали том чину.

Имајући у виду да је у току поступка утврђено да је тестатор, сада покојни ББ, пред два истовремено присутна сведока изјавио да је тестамент који је по његовом казивању саставио један од тестаменталних сведока, његова последња воља – његов тестамент, те да је исти својеручно потписао, након чега су тестамент потписали и

тестаментални сведоци, то предметни тестамент испуњава све услове форме прописане одредбом члана 64. Закона о наслеђивању.

Осим наведеног правилно су нижестепени судови утврдили да током трајања парнице тужилац није пружио доказе на околност да је тестамент сачињен под утицајем претње, принуде или у заблуди о чињеницама које су тестатора побудиле да сачини тестамент, нити је тестатор био неспособан за расуђивање, већ се неосновано у ревизији истиче сумња у погледу тих околности, како је то правилно и утврдио другостепени суд, јер је наведено већ истицано и цењено и у жалбеном поступку. У поступку је утврђено да је тестамент сачињен 29.12.1977. године, да је тестатор до краја живота живео са АА, да је преминуо ...1980. године и да све до своје смрти није опозвао тестамент нити је тражио утврђење ништавости истог.

Ревизијским наводима понављају се разлози већ истицани у жалбеном поступку, који су правилно и детаљно цењени од стране другостепеног суда и на које упућује овај суд, а истима се оспорава чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 405. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић